

DE ZOMERSTRAAT IS EEN NETTE STRAAT

Komische eenakter

door

TEUN MINSES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ZOMERSTRAAT IS EEN NETTE STRAAT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TEUN MINSES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2008 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Betsie - stevige tante, kleine zelfstandige

Hendrik - slapjanus, hypochonder, afgekeurd

Karel - klusjesman, weet wat er in de straat gebeurt, zijn eigen problemen wil hij liever niet zien.

DECOR:

Naar eigen zicht.

BETSIE: Hendrik, schei eens uit te zeuren en loop niet steeds heen en weer, ik word er kriebelig van. Ga eens wat doen, of ga zitten

HENDRIK: Zitten, doen? Ik? Ik barst van de pijn in mijn benen, ik moet lopen, in beweging blijven.

BETSIE: Mooi, dan kun je straks de boodschappen halen.

HENDRIK: Oh nee, zover kan ik niet meer lopen.

BETSIE: Ja hoor, daar gaan we weer, hij heeft weer wat.

HENDRIK: Jij voelt niet wat ik voel, je hebt geen medelijden met me.

BETSIE: Medelijden? Met jou? Ik zou niet weten waarom.

HENDRIK: Ik ben ook maar een mens, Betsie. Een mens met gevoelens, behoeftes, ik heb aandacht en liefde nodig.

BETSIE: Gevoelens, behoeftes, aandacht en liefde? Dat is wel veel in één keer.

HENDRIK: Ik ben ziek, mijn benen willen echt niet meer.

BETSIE: Kom nou, als je denkt dat niemand je ziet, loop je als een kieviet.

HENDRIK: Nietwaar, je ziet alleen mij rug, mijn gezicht is van pijn vertrokken.

BETSIE: Hoor hem, wat een mooi woord: "Van pijn vertrokken." Zeker gelezen in één van die flutblaadjes bij de tabakswinkel.

HENDRIK: Jij hebt gemakkelijk praten, jij bent gezond.

BETSIE: Gelukkig wel, ja, komt er tenminste wat te eten in huis, hoewel tegen die bierconsumptie van jou, daar kan ik niet tegen verdienen.

HENDRIK: Ik werk toch nog.

BETSIE: Werken? Dat is geen werken. Je hoeft alleen maar te rijden en wachten.

HENDRIK: Ik ben er wel verantwoordelijk voor dat alles netjes verloopt.

BETSIE: 't Is wel goed met je. Kerel, ga even uit mijn buurt, je stinkt weer naar rook.

HENDRIK: Betsie, ik heb toch recht op een beetje geluk.

BETSIE: Als je met geluk die verslaving van je bedoeld... ga je gang. Een pakje shag dampst meneer er per dag door. Maar je rookt maar buiten de deur of in de schuur, die stinkerij wil ik niet in de huiskamer.

HENDRIK: Ik betaal de tabak van mijn pensioentje.

BETSIE: Pensioentje? Dat is geen pensioen, dat is een uitkering. Een uitkering waar de belastingbetaler krom voor moet liggen. Je bent afgekeurd, Hendrik! Je zit in de WAO.

HENDRIK: Daar heb ik recht op

BETSIE: Recht? Ja, voor iemand die het echt nodig heeft, die heeft er recht op. Jij hebt gewoon toneelgespeeld bij de keuring, en ze zijn er nog ingetrapt ook. Je was er net op tijd bij, vandaag de dag was er nooit ingekomen.

HENDRIK: Dat zou mijn dood zijn geweest.

BETSIE: Ik vraag me af of het geen zegen voor mij en de maatschappij zou zijn geweest als jij op tijd het loodje had gelegd.

HENDRIK: Jij houdt niet meer van mij.

BETSIE: Nee, al jaren niet, ik heb het helemaal met je gehad. Ik verwens de dag dat ik jou in mijn leven heb toegelaten, krankjorum moet ik zijn geweest. Ze hebben me nog gewaarschuwd: "Betsie, begin er niet aan, die vent deugt van geen kant."

HENDRIK: Maar je hebt me wel getrouwd.

BETSIE: Ja, op donderdagmiddag, dat was gratis. Op de fiets erheen, wat een armoedig zootje was dat. De getuigen moesten lopen! Als bruiloftmaal een kroket van de Febo.

HENDRIK: Meer zat er niet aan.

BETSIE: En vanaf die dag heb ik de kost moeten verdienen.

HENDRIK: Ze hadden geen geschikt werk voor me.

BETSIE: De Goden zij geprezen dat we geen kinderen hebben.

HENDRIK: Ik had ze graag gehad.

BETSIE: Ja, als jouw zaad wat levendiger wat geweest, ja misschien! Zelfs die dingen waren te lui om in beweging te komen en verder te kijken dan hun buisje lang was.

HENDRIK: Dat is gekomen door die ziekte die ik als kind heb gehad.

BETSIE: Als kind? Je bent nooit kind geweest, jouw ouders hebben je stok en stijf verwend, je gelijk maar als oude man aangekleed. Wat zou ik er een lief ding voor over hebben gehad als ik met een echte kerel getrouwd was. Hoewel.. trouwen? Ik zou er nu niet meer aan zijn begonnen.

HENDRIK: Je hebt wel eens met een ander gescharreld.

BETSIE: Ja, eentje waar ik mee kon praten.

HENDRIK: Kun je ook met mij.

BETSIE: Praten? Met jou? Praten met jou begint en eindigt altijd met: "Ik ben dom, ik begrijp het niet, het zal wel aan mij liggen."

HENDRIK: Ik doe toch mijn best.

BETSIE: Dat is ook zo, Hendrik. Je doet je best, maar je begrijpt het gewoon niet, je hebt geen hersens. Leeg is het daarboven... lucht. Met jou valt geen redelijk woord te wisselen, dat heb ik trouwens al jaren opgegeven, je bent zo geboren en hebt nooit wat bijgeleerd.

HENDRIK: Met die andere kerel kon je zeker wel praten.

BETSIE: Ja, uren kon ik er mee praten, die begreep me, tot jouw familie doorkreeg wat er aan de hand was. Ze hebben me de oren van de kop gelult. Ik kon jou na al die jaren toch niet in de steek laten, dat overleefde je niet. Stom rond dat ik was, ik heb me laten ompraten, was ik er maar vandoor gegaan met die ander, een beter leven? Misschien niet, maar duizend keer interessanter dan met die boer waar ik nu de hele dag tegenaan moet kijken.

HENDRIK: Je zou wel schrikken als er nu wat met mij zou gebeuren, als ik hier dood neerval.

BETSIE: Waar wacht je dan op?

HENDRIK: Dat zal zeker gebeuren met die ziekte die ik heb.

BETSIE: Ik wacht.

HENDRIK: Waarop?

BETSIE: Dat je neervalt.

HENDRIK: Het was maar bij wijze van spreken, met mijn ziekte.....

BETSIE: Ziekte die jij hebt? Die moet nog worden uitgevonden. Stapels doktoren heb je versleten, nooit hebben ze wat kunnen vinden, maar meneer gaat door ruiten en riemen, specialist hier, onderzoekje daar. Je bent uitgedokterd, als de huisarts je ziet komen, heeft hij acuut een spoedgeval waar hij naar toe moet.

HENDRIK: Ik voel het toch, mijn hele lijf doet pijn.

BETSIE: Het zit niet in je lijf, beste jongen. Het zit tussen je oren. Als jij op de televisie weer een medisch programma hebt gezien sta je de volgende dag bij de dokter op de stoep en verteld hem haarfijn wat je mankeert, wat de symptomen zijn en welke medicijnen hij moet voorschrijven. Hij weet ook niet meer wat hij met je moet. Een arts kijkt niet naar die rotzooi op tv, hij stuurt je maar weer door naar een specialist, is hij even van je af.

HENDRIK: Jij hebt vandaag gewoon een rot humeur en dat reageer je op mij af, ik moet er onder lijden. Wat jij allemaal tegen me zegt is niet leuk, word ik heel droevig van, hoor.

BETSIE: Oh, zielenpoot!

HENDRIK: Volgende week moet ik weer naar de KNO-arts, t zit hier...voorhoofd.

BETSIE: Wat jij de maatschappij aan doktersrekeningen hebt gekost, man je kunt er een huis van bouwen. Ze kunnen je niet uit de verzekering gooien omdat ik de premie betaal.

HENDRIK: Ik loop toch zo moeilijk tegenwoordig, pijn in mijn heupen, ik moet soms blijven staan, kan ik niet verder.

BETSIE: Oh ja, er was gisteravond een programma over etalageziekte op tv.

HENDRIK: Ik denk dat een rollator goed voor mij zou zijn, denk je dat de verzekering zal betalen?

BETSIE: Voor zover ik je ken, dat moet lukken.

HENDRIK: Ik zal ze straks eens informatief bellen.

BETSIE: Geef wel een andere naam op, ze kennen je daar, je staat rood omljnd in hun computer. En blijft niet uren aan de telefoon hangen.

HENDRIK: Ze zetten me steeds in de wacht.

BETSIE: Natuurlijk eikel, ze willen nog wat aan je verdienen.

HENDRIK: Ze zetten er zo' n tingtangmuziekje op.

BETSIE: Ja, dat vind je nog mooi ook.

HENDRIK: Mijn muziekkennis gaat veel verder.

BETSIE: Muziekkennis, laten we het daar eens over hebben, je bent niet verder gekomen dan de Heideroosjes uit 1950....

Buurman op.

KAREL: Hallo, beste vrienden...

BETSIE: Hé, Karel, wat ben jij er vroeg bij.

KAREL: Ja, Miep slaapt nog en ik dacht, mijn buurtjes hebben de koffie wel klaar.

HENDRIK: Ja, daar heb je gelijk aan, mijn vrouwtje zorgt goed voor me.

KAREL: Zeker weten! Jullie staan in de buurt ook bekend als een prima stel. Jullie hebben het toch maar met elkaar getroffen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto